

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 763. Quis possit esse executor testamenti, & in specie, num
religiosus esse possit executor testamenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

hæredes, qui integrum voluntatem defuncti, etiam quod ad legata pia, exequi possunt ac tenentur ad ita hæreditate. Abb. *inc. 3. b. t. num. 4.* Covar. *ibid. n. 11.* Molin. *tom. 2. de I. & I. d. 247. num. 2.* Laym. *l. 3. tr. 6. c. 11. q. 1.* Pirk. *b. t. num. 101.* Wiestn. *num. 275.* cum communi juxta *c. 3. & 6. b. t. l. 28. c.* de Episc. & cler. Exceptis tamen, quæ in redemptionem captivorum & alimento pauperum relîcta, quorum executo non ad hæredem, sed ad loci Episcopum, tanquam communem pauperum & miserabilium personarum patrem spectat de jure communi, ut AA. citati (quoniam Laym. in hoc quoque attendam confuetudinem loci moneat) Arg. Jurium citatorum. Quales quoque sunt ex lege Episcopoli- ci & episcopalem jurisdictionem habentes in casu deficientium aut negligenter aliorum executorum à testatore designatorum, præsertim quod ad causas pias. Abb. *I. c.* Molin. *I. c. num. 4.* Laym. *I. c. num. 4.* Sylv. *v. testamentum. 2. q. 9.* Arg. *c. 17. b. t.* si tam- men testator substitueret alium, hoc casu ad humc, & non ad Episcopum devolveretur executio. Sanch. *in decal. l. 6. c. 11. du. 55. n. 7.* Molin. *d. 251. dubium præterea.* Valsq. *de testam. c. 9. §. 3. du. 2. de Lugo tom. 2. de J. & J. d. 24. n. 337.* ubi tamen testator non providit, non potest jus illud ab Episcopo auferri, quod legibus ei competit. AA. cit.

4. Executores dative dicuntur, qui à Judice vel Magistratu dantur in casu, quo hæres institutus executor esse nequit, aut deputatus in testamento munus exequendi accipere non vult, vel non potest. Reiffenst. *b. t. n. 773.* Wiestn. *n. 275.* citatusque ab eo Haunold. *tom. 2. de J. & J. tr. 6. n. 644.* quoniam enim, ut Muller. *I. c.* hujusmodi executores à Magistratis datos fuisse nullum in Jure exitet testimonium; cum tamen publicè expediat supra hominum judicia exitum habere. *l. 5. ff. testam. quemad.* & ad officium Prætoris pertineat voluntates defunctorum tueri. *l. 1. ff. si quis omis. caus.* Jure Romano nihil obstat videtur, quod minus Magistratus in subsidium ultimarum voluntatum executores constitutat. Ac proinde posse dominum territorii in suo territorio constitutere executorem ultimarum voluntatum suorum subsiditorum, ait Idem cum Lauterb. *de execut. ult. vol. c. 5. n. 9.* quod idem dicit cum Meyo *ad Ius Inbec. l. 1. q. 2. n. 42.* de municipiis, quod iis concussum vi præscriptionis, quæ statuta præscribunt, deputare istiusmodi executorem statutarium, quin & hodiecum hanc potestatem constituendi executorem jure ordinario pertinere ad omnem jurisdictionem inferiorem seu baslam. talis autem magistratus, constitutere valens executorem, competens est magistratus testatoris, non hæredis aut alterius persona, et si bona non sint in ejus potestate. Muller. *I. c.* Principum autem & statuum Imperii testamentis & ultimis voluntatibus in casum defectus non nisi Camera vel Imperator dare potest executorem. Muller. *ibid. cum Myler. de princip. & statib. Imper.*

Ques. 763. Quis possit esse executor testamenti, & in specie, num religiosi esse possint executores?

1. **R**Esp. primò: executores esse possunt omnes, tam laici quam ecclesiastici, tam simul quam seorsim. *c. Joannes. b. t.* Sanch. *l. 4. conf. c. 1. du. 40. num. 1.* de Lugo. *l. c. num. 324.* Laym. *l. c. num. 2.* Pirk. *b. t. num. 102.* Item tamen mares quam femina. Arg. *c. 3. b. t. L. à filio. ff. de legit. alim.* Bart. *ibid.* Covar. *de testam. c. 17.* Lugo, Laym.

Pirk. *LL. cit.* cum comm. sic mater non secus ac esse potest tutrix, ita etiam executrix. & quamvis transiens ad secundas nuptias amittat tutelam filiorum, non tamen amittit officium executricis in testamento primi viri sui relictum. de Lugo. *c.* Non tamen nomine fratrum in executores designatorum veniunt forores; nisi ubi testator non habuit nisi unum tantum fratrem & unam tantum fororem; tunc enim sub fratribus in plurali nominati comprehendi etiam fororem, censet. de Lug. *l. c.* Item tamen hæredes quād alii extranei Molin. *d. 247.* Laym. Pirk. *LL. cit.* Item minor 25. annis, major tamen 17. annis. Gl. *inc. 2. b. t. v. religiosus.* Molin. Lugo, Pirk. Laym. *LL. cit.* Reiffenst. *b. t. num. 776.* Arg. *generaliter. §. fin. de procur. in 6.* per quod esse potest procurator ad negotia. Item excommunicatus & servus. de Lugo. *l. c.* remittens ad Molin. *tom. I. d. 247.* Valsq. *de testam. c. 9. §. 3. du. 1.*

2. Relp. secundò: religiosi omnes, etiam claustrales (quibus ad hoc licentiam concedere possunt eorum superiores. Reiffenst. *num. 781.*) esse possunt executores, tam ad causas profanas quam pias; non tamen sine licentia expresa vel tacita sui superioris (intellige localis seu prælati conventus, puta Abbat. Prioris guardiani &c. qui eam dare potest etiam independenter à Provinciali, Generali, ut Pirk.) Sanch. *in decal. l. 6. c. 11. num. 11.* de Lugo. *num. 325.* Laym. *l. c.* Pirk. *num. 108.* Reiffenst. *n. 777.* per *c. 2. & Clem. unic. b. t.* Unde & superior ipse potest esse executor absque ulteriore licentia; cum regulariter superiores uti possint facultate, quam alii concedere possunt. Reiffenst. *num. 780.* cum Sylv. Molin. & communi. Quin & posse religiosos extra monasterium aliquo beneficio provisios degentes exercere hoc munus sine licentia superioris, afferit Idem cum Gl. *in cit. c. 2. v. religiosus.* Posse vero hanc licentiam semel datum revocari à superiori re integra, et si à re capta revocetur, et si religiosus obediens teneatur, posse tamen superiori ab his, quorum interest, cogi ad restituendam licentiam, addit, de Lug.

3. De ceterò, num executio suscepta & facta circa licentiam superioris valeat, controvertitur inter AA. affirmant apud Reiffenst. *num. 778.* Felin. *in c. 2. de judic.* Laym. *l. c. num. 4.* Sanch. *l. c. num. 15. & 16.* Pirk. *num. 108.* uti & apud Wiest. *num. 281.* Menoch. *l. 2. præump. 46. num. 14.* Azot. *Inst. mor. p. 2. l. 12. c. 11. q. 1.* eò quod SS. Canones prohibeant talen executionem nullibi tamen annullent. argumento etiam sumpto ex *L. filius famili. §. veterani. ff. de procur.* ubi quod miles, et si prohibeatur procurator esse in judicio, si tamen non repellatur, valeat actus ab eo gestus. Negant è contra Covar. *de testam. c. 17. num. 2.* Molin. *d. 247. n. 9.* Sylv. Anch. Francus. hanc sententiam probabiliter & conformiorem juri putat Reiffenst. *l. c.* Arg. *l. 6. c. de ll. ubi decernitur, ut ea; quæ lege prohibentur, si fuerint facta, non solùm inutilia, sed pro infectis etiam habentur, licet legislator prohibuerit tantum, nec specialiter dixerit, inutilia esse debere. qualia similia habeantur.* reg. *I. Jur. in 6.* Par modo inter AA. nostræ societatis controvertitur, num religiosus societatis cum sola licentia sui Provincialis vel rectoris esse possit executor. Negat hoc ipsum, & tales peccare mortaliter astruit Sanch. *l. c. a. 11. num. 18.* eò quod in nostris constitutionibus *p. 6. c. 3. §. 7. in declarat. lit. D.* hæc licentia reseretur soli generali. & licet constitutiones nostræ per se non obligent sub mortali; quia tamen religiosis de jure communi sub culpa mortali prohibitum sine fine

sine licentia superioris exercere hoc munus, & hanc licentiam in societate solus generalis concedere possit subditis societatis, ipsi (etiam Provinciales & locorum superiores) peccabunt mortaliter, exercentes hoc munus sine licentia generalis, non quidem directe vi constitutionum suarum, sed vi juris communis. E contra de Lugo l.c. num. 326. ait, hoc ipsum semper visum sibi difficile; eò quod de jure communi etiam aliis superioribus competit potestas concedendi subditis hanc licentiam, ita ut, si cum hac licentia exerceant dictum munus, non peccent mortaliter, nec agant contra legem Canonicam, in citato autem loco constitutionum nostrarum referetur solùm generali facultas dispensandi in constitutione nostra, quā illud munus prohibetur nostris; & constitutiones nostra non obligent ad culpam, consequens sit, ut subditus societatis agens contra illam constitutionem, non obtenta legitima ejus dispensatione, ex hoc capite non peccet mortaliter, ut nec superior immediatus eam facultatem concedens; nec etiam peccet contra legem Canonicam; cùm haec solùm prohibeat exercitum hujus munieris sine consensu sui Prælati immediati; regula autem nostra non auferat ab aliis superioribus nostris potestatem, quam de jure communi habent, sed solùm non concedit potestatem dispensandi prohibitione facta in eadem constitutione. Ita Lugo, ut videtur, probabilitas. Porro tametis Fratres minores nullatenus executores esse possint, etiam ad causas pias, nequeantque ad hoc iis eorum superioris concedere licentiam juxta clarum textum Clement. ex iiii. de V.S. posse tamen juxta eandem Clement. eos dare consilium quod ad executionem testatorum, cum citatis à se Covar. de testam. c. 17. num. 1. Sanch. l. 6. mor. c. 11. num. 28. Molin. d. 247. num. 12. Barbos. in cit. Clem. ex iiii. num. 26. afferit Reiffenst. b.t. num. 782. idque etiam testatores mandare posse executoribus, ne sine eorum consilio procedant; quod tamen executores sequi non tenentur, ut Idem cum Sanch. & Barbos. LL. cit. Pirh. b.t. num. 112. Rodriq. 99. regular. tom. 3. 9. 70. a. 2. Quin & iisdem Fratribus à testatore committi posse, ut ipsi unum vel plures denominent executores: uti & mandare executori, ut non nisi iis pauperibus & causis pīis, quos Fratres elegerint aut commendarint, applicent reliqua, habet Reiffenst. n. 783. citans Abb. in Clem. religios. de religios. n. penult. Covar. Barbos. Rodriq. ubi ante, Sanch. l.c. n. 32. & 41. contra Molin. cit. d. 247. n. 12.

Quæst. 764 An & qualiter quis ad acceptandum munus executoris illudque exequendum cogi possit?

1. R Esp. primò: executor in testamento designatus regulariter cogi nequit ad munus illud acceptandum, etiam si propinquus, etiam in ordine ad causas pīas. Sanch. in opusc. tom. 2. l. 4. c. 1. du. 42. àn. 4. Delben. de immunit. eccl. c. 8. du. 21. f. 20. &c. Ubi tamē semel illud acceptavit, sive expresse sive tacite, etiam invitus cogi potest ad illud non dimittendum. c. Joannes. b.t. & ibi Abb. n. 3. Molin. tr. 2. d. 248. n. 3. Covar. de testam. c. 19. n. 3. de Lugo l.c. n. 129. Pirh. b.t. n. 113. cum commun. est enim officium executoris ad instar procuratoris, quod licet à principio sit voluntarium, post susceptum tamen mandatum necessariò implendum est. l. 17. c. de procur. Tacitè autem illud acceptasse ex facto aliquo indicatur, ut dum a cūm aliquem istius munieris exercerit, vel literas, in quibus ei officium executoris offertur, scienter admisit, nec contradixit aut protesta-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

tus est, ut Arg. Clement. 1. de procur. tradit Bartol. in l. 124. ff. de constit. Secus tamen, si præfens sciat se constitutum executorum taceat, nisi sit propinquus vel amicus testatoris. Abb. Covar. Pirh. LL. cit. Dixi tamen: regulariter, quia licet etiam sine causa non acceptans illud non peccaret graviter; ubi tamen sine gravi damno suo posset rebus proximi consulere acceptando illud, in quibus alii proximus graviter laderetur, tenebitur illud sub gravi peccato acceptare & exequi. Lugo l.c. quin etiam potest Episcopus obcaulam rationabilem clericum vel etiam laicum (qui & Judex secularis laicum suā jurisdictioni subiectum. Arg. l. univ. c. qui profuajuris/d.) in testamento denominatum executorum cogere, ut hoc munus suscipiat, eidemque mandare, ut voluntatem defuncti exequatur. Pirh. l.c. Wiefn. n. 284. Reiffenst. n. 785. cum communi ex ea ratione quo ad Episcopum, quod, cùm defunctus, ut ultima sua voluntas adimplatur, agere per scilicet nequeat, annumerari possit personis miserabilibus & auxilio defitutis, quibus subveniret etiudicis ecclesiastici sive Episcopi, per c. super quibusdam. de V. S. Wiefn. n. 284. Abb. in c. si hered. n. 7. Covar. ibi. cum communi. An vero in hoc casu ab Episcopo compulsus suscipere & exequi hoc munus dicatur executor dativus, aut etiam commissarius & delegatus Episcopi, ut vult Reiffenst. l.c. merito dubitari potest; cùm rectius talis dicatur ab Episcopo constitutus, non nisi in casu, quo testator neminem nominasset.

2. Resp. secundò in genere: potest Episcopus à potiore, uti & magistratus secularis executorum in testamento denominatum, postquam munus delatum admisit, compellere ad illud exequendum, est communis & certa. idque, etiam si testator prohibuit illos compelli juxta expressum textum c. tua. 17. b. t. ex ea etiam ratione, quod privata persona nequeat constitutionem publici Juris ecclesiastici vel civilis immutare aut impedire, juxta c. requisivisti. b.t. juncta Gl. in cit. c. tua. v. interdicti.

3. Resp. tertio in specie: competit tam Judici laico quām ecclesiastico nempe Episcopo haec potestas non habet & compellendi executores laicos (clericos vero non nisi privatim Episcopo, utpote in quos Judici laico nulla est jurisdictione) ad exequendam voluntatem defuncti, sive hereditas & legata sint ad causam profanam, sive ad causam pīam; ita ut haec causa sit mixta fori, & detur locus præventioni. Abb. in c. si heredes b.t. n. 3. Covar. ibidem. n. 3. Molin. l.c. d. 250. n. 1. Pirh. n. 115. Reiffenst. n. 788. Et quidem, quod haec potestas competit Episcopo, si testator & executor est laicus, constat ex c. tua. item ex c. 30. & 6. b.t. & tenent expresse cum Gl. in cit. c. si heredes. v. ab Episcopo. Abb. l.c. n. 7. Host. in t. Joannes. b.t. Molin. l.c. n. 5. Covar. Pirh. LL. cit. Arg. ejusd. c. si heredes. ubi sine ulla distinctione datur Episcopo facultas compellendi executores ad exequendas voluntates defunctorum ex ratione data resp. 1. quod ea quoque competit Judici laico, dum dispositio est ad causam pīam, & testator laicus, constat ex Aus. hoc amplius. desideicom. & novell. 131. c. si quis adificationem. 10. ubi etiam legata pīa providentia locorum Episcopi & Judicis civilis jubentur compleri. Plura de his paulò post, ubi, intra quod tempus teneatur implere votum defuncti.

Quæst. 765. An executor munus suum delegare posse alteri, illudque transcat ad heredes illius?

R Esp. posse Episcopum, ubi executio ad illum devolvitur, nullo à testatore denominato, vel

Zzz 2

dono-